

**"És nem a gyertyáktól,
nem a lámpáktól függ, nem a holdvilágtól,
avagy a napfénytől függ, hanem az a
legfontosabb, hogy olyan szemünk legyen,
amely meglátja az Úr dicsőségét."
(Selma Lagerlöf: A szent éjszaka)**

Adventi Füzet - 2. vasárnap Tordasi Katolikus Egyházközség 2015



NYISSUK KI SZÍVÜNK KAPUJÁT!

Kedd és csütörtök reggel 6 óra, Rorate misék
December 8. 6 óra Szeplőtelen Fogantatás ünnepe,
az Irgalmasság Szent Évének kezdete

Ferenc pápa meghirdette az Irgalmasság rendkívüli szentévet, amely december 8-án kezdődik a Szent Péter bazilika Szent Kapujának a megnyitásával és 2016. november 20-ával zárul Krisztus Király ünnepén. Ferenc pápa a Jubileumot meghirdető Bullájában amelynek címe: „*Misericordiae Vultus*” – (Az irgalmasság arca). kifejtí a jubileumi év meghirdetésének indokait és megjelöli azokat a főbb irányvonalakat, amelyeket követnünk kell, hogy a lehető legjobban megélhessük a szentévet.

„Mindnyájan „arra kaptunk meghívást, hogy irgalmasságban éljünk, mert nekünk volt elsőként részünk abban, hogy irgalmasságot gyakoroltak irányunkban”. „A sértések megbocsátása tehát olyan imperatívusz, amelytől a keresztények nem tekinthetnek el”. Sokszor nehéznek tűnik megbocsátani, hangsúlyozza a pápa, azonban „a törékeny emberi kézbe helyezett megbocsátás az eszköze annak, hogy szívünkben megvalósuljon a béke, hogy boldogan éljünk”.

Az „egyház hitelessége is az irgalmas és részvétet érző szeretet útján át halad” – teszi hozzá a pápa: talán hosszú időn át elfeledkeztünk arról, hogy megjelöljük és megéljük az irgalmasság útját” engedve a kísértésnek, hogy „mindig és csakis az igazságosságot követeljük”, miközben korunk kultúrájában „egyre ritkábbá válik a megbocsátás megtapasztalása”. Ezért a pápa arra buzdítja az egyházat, hogy vállalja magára a feladatot: „a megbocsátás örömteli hirdetését”. A megbocsátás „olyan erő, amely új életre kelt és bátorsággal tölt el, hogy reménnyel tekintsünk a jövőbe”.

HOGYAN ÉLHETJÜK MEG A LEGJOBBAN A JUBILEUMOT?

A Bulla második részében Ferenc pápa néhány gyakorlati útmutatást ad ahhoz, hogy hogyan élhetjük meg a rendkívüli Jubileumot a maga spirituális teljességében:

Tegyük egy zárandoklatot, mert ez „tényleges jele lesz annak, hogy az irgalmasság is egy olyan elérendő cél, amely elkötelezettséget és áldozathozatalt kíván”.

Ne bíraskodjunk, és ne ítélkezzünk, hanem bocsássunk meg és adakozzunk, maradjunk távol a „pletykától”, a „féltékenység és az irigység” által sugallt szavaktól.” Vegyük észre a jót, ami minden személyben jelen van” és váljunk a „megbocsátás eszközeivé”.

Nyissuk meg a szívünket a lét perifériái felé, vigyünk vigaszt, irgalmasságot, szolidaritást és figyelmet mindazoknak, akik „a mai világban nélkülöznek és szenvednek”, „számos fivérünknek és nővérünknek, akiket megfosztottak méltóságuktól”. „Kiáltásukat tegyük magunkévá – buzdít a pápa – így együttesen le tudjuk küzdeni a közöny korlátját, amely gyakran hatalmas úrként van jelen, hogy elrejtse az álszentséget és az önzést”.

Örömmel hajtsuk végre a testi és lelki irgalmasság műveit, hogy „felébresszük lelkiismereteinket, amelyek ellankadtak a szegénység drámájával szemben”. Jézusnak éppen ez a küldetése: vigyünk vigaszt a szegényeknek, hirdessük a megszabadítást a modern rabszolgaságok foglyainak, adjuk vissza a látást azoknak, akik magukba zárkóztak, adjuk vissza a méltóságukat azoknak, akiket ettől megfosztottak, legyünk képesek arra, hogy legyőzzük a tudatlanságot, amelyben emberek milliói élnek, különös tekintettel azokra a gyermekekre, akiknek nincs megfelelő segítségük ahhoz, hogy kilépjenek a szegénységből”. Mint ahogy Keresztes Szent János mondja: „az élet alkonyán a szeretetben fognak megvizsgálni minket”.

Növeljük az egyházmegyékben a „24 óra az Úrért” ima és bűnbánati kezdeményezéseket, amelyeket Nagyböjt negyedik hetében pénteken és szombaton kell megtartani. A pápa rámutat: sok fiatal ismét közeledik a kiengesztelődés szentségéhez, amely „kézzel foghatóvá teszi az irgalmasság nagyságát”. Ennek köszönhetően sokan közülük úgy érzik, hogy „újból felfedezik életük értelmét”.

Ferenc pápa imája az irgalmasság szentévére

Urunk Jézus Krisztus, Te, aki megtanítottál minket, hogy irgalmasak legyünk, mint az égi Atya, és azt mondtad nekünk, hogy aki téged lát, az Őt látja, mutasd meg nekünk arcodat és mi üdvözülünk.

A te szerető tekinteted megszabadította Zakeust és Mátét a pénz rabszolgaságából; a házasságtörő asszonyt és Magdolnát attól, hogy boldogságukat csupán egy teremtményben keressék; sirva fakasztotta Pétert a tagadása után, és biztosította a mennyországot a bűnbánó latornak.

Tedd, hogy valamennyien magunkra vegyük szavaidat, melyeket a szamaritánus asszonynak mondtál: Ha ismernéd Isten ajándékát!

Te vagy a láthatatlan Atya látható arca, azé az Istené, aki mindenhatóságát elsősorban a megbocsátáson és az irgalmasságon keresztül mutatja meg: tedd, hogy az egyház a világban a Te látható arcod legyen, az ő Uráé, aki feltámadt a dicsőségben.

Te azt akartad, hogy papjaidat is gyöngeséggel ruházd föl, hogy igaz együttérzéssel viseltessenek azok iránt, akik tudatlanságban és tévedésben vannak: tedd, hogy bárki hozzájuk járul, úgy érezze, hogy Isten várja, szereti őt és megbocsát neki.

Küldd el Lelkedet és szentelj meg mindnyájunkat felkenése által, hogy az Irgalmasság Jubileuma az Úr kegyelmi éve legyen, és egyházad megújult lelkesedéssel vihesse el a szegényeknek az örömhírt, hirdesse a börtönök foglyainak és az elnyomottaknak a szabadságot, a vakoknak pedig adja vissza látásukat.

Mária, az Irgalmasság Anyja közbenjárására kérjük ezt Tőled, aki élsz és uralkodol az Atyával és a Szentlélekkel örökkön örökké.

Amen.

Forrás: radiovaticana.va